

"leren"

Door allerlei omstandigheden heb ik twee psychiatrische opnames gehad, tenminste, de eerste was gedragstherapie om een fobie te bestrijden, smetvrees.

Die had zeer ernstige vormen aangenomen. Soms zes keer per dag onder de douche en ik liep in natte kleren, ik had geen tijd om ze te laten drogen. Gek genoeg heb ik nog nooit zo gelachen als daar. Je moest de gekste dingen doen en soms namen we de therapeuten flink in de maling (bij een enkele lukte dat). We moesten ook om elkaar lachen. Er waren ook zulke absurde gebeurtenissen. Er was een man, die was overal zó vies van, dat hij in de tuin, hippend op het ene been met de voet van zijn andere been het tuinhek probeerde open te maken. Hij werd er vast heel atletisch van. Maar dat viel natuurlijk wel erg op en hij werd dan ook goed in de gaten gehouden.

Mijn tweede opname was vanwege een ernstige depressie. Ik vond het heerlijk om opgenomen te worden. Even geen verantwoordelijkheid voor jezelf dragen. Dat ik wat verkeerd met de verantwoordelijkheden van anderen omging had ik niet direct in de gaten. Zo was er een man die klaagde dat hij overhemden strijken zo moeilijk vond en wat deed Thea toen...juist...of eigenlijk helemaal niet juist, want zelfredzaamheid stond hoog in het vaandel. Ook bracht ik hem ontbijt op bed als hij zich ziek, zwak of misselijk voelde. Ik had nog een hoop te leren...

© maart 2010, Alida, BasicPublishing.nl